

Ledarium

Heiden

Smutně duní Země, sám poslouchám ten sten.
Už nelze dýchat víc, pod mohutným ledu příkrovem.
Vyschlá torza kmenů, ty sílit viděl jsem.
Vše pevně uzavřené, do čtyřech neprodyšných stěn.

Ledarium - vždyť necítím bít svoje srdce.
Ledarium - žhavý kdys oheň nyní mrazí.
Ledarium - chci sevřít ten plamen ve své ruce.
Ledarium - uvěznění neoblomnou hrází.

Odvrženi světem, co odklonil se z cest.
Ten svět kdys byl nám vším, nyní zahlcený morem měst.
Ušlapání dobou, nám vděčí za svůj zrod.
Bez bázně, hany se dají, přes naše těla na pochod!